

dosarul nr. 2ra-2357/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V.Jomiru-Niculiță)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N.Budăi, A.Minciuna, I.Muruianu)

Î N C H E I E R E

5 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

având în componență sa:

Președintele completului,

judecător:

Valeriu Doagă

judecători:

Nina Vascan și Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Serghei Bacal,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Olga
Ceoban împotriva lui Serghei Bacal, intervenient accesoriu Victor Moțpan cu
privire la partajarea bunului proprietate comună pe cote-părți,

împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
au fost admise apelurile și recursurile declarate de către Olga Ceoban și Victor
Moțpan, casate hotărârea din 27 septembrie 2017 și încheierea din 29 noiembrie
2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și pronunțată o hotărâre nouă, de
respingere ca fiind inadmisibilă a cererii de revizuire declarată de către Serghei
Bacal,

c o n s t a t ă :

La 28 martie 2012, reclamanta Olga Ceoban a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Serghei Bacal cu privire la partajarea bunului proprietate
comună pe cote-părți.

În motivarea acestei acțiuni, reclamanta Olga Ceoban a indicat că pârâtul
Serghei Bacal este fratele său, iar în urma decesului mamei lor – Maria Bacal,
părțile din litigiu au devenit coproprietari ai apartamentului nr. xxxx din str.
xxxx, mun. xxxx, cu nr.cadastral xxxx, Olga Ceoban deținând cota-parte în
mărime de 1/4, iar Serghei Bacal 3/4 din apartamentul litigios, fapt confirmat
prin Extrasul din Registrul Bunurilor Imobile.

Din considerentul că după cum a invocat reclamanta Olga Ceoban,
împărțirea bunului imobil litigios pe cote-părți nu este posibilă pe cale amiabilă,
deoarece are o singură odaie și se află în posesia exclusivă a pârâtului Serghei

Bacal, iar după mai multe discuții purtate cu acesta referitor la partajarea bunului respectiv pe calea concilierii, nu s-a reușit atingerea unui compromis, a depus prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând partajarea bunului proprietate comună pe cote-părți (apartamentul nr. xxxx din str. xxxx, mun. xxxx, cu nr.cadastral xxxx) prin vânzarea acestuia la licitație și partajarea ulterioară a mijloacelor bănești obținute din vânzare proporțional cotei-părți a fiecăruia dintre ei (vol.I,f.d.2-3).

Prin hotărârea din 26 octombrie 2012 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată înaintată de către Olga Ceoban a fost admisă integral, fiind dispusă vânzarea apartamentului nr. xxxx din str. xxxx, mun. xxxx, cu nr.cadastral xxxx la licitație și distribuirea prețului către coproprietari proporțional cotei-părți a fiecăruia dintre ei. S-a încasat din contul lui Serghei Bacal în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 9975 lei, de la care reclamanta Olga Ceoban a fost scutită (vol.I,f.d.36).

Prin încheierea din 21 octombrie 2014 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, demersul executorului judecătoresc Cristina Brihuneț a fost admis, fiind constată legalitatea desfășurării licitației desfășurate la 23 septembrie 2014, ora 10:00, la adresa: mun. xxxx, str. xxxx, în privința bunului imobil al debitorilor Olga Ceoban și Serghei Bacal – apartamentul nr. xxxx din str. xxxx, mun. xxxx, cu nr.cadastral xxxx, adjudecat de cet. Victor Moțpan (vol.I,f.d.101-102).

Ulterior, la 25 ianuarie 2016, Serghei Bacal a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 26 octombrie 2012 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea actului judecătoresc enunțat și dispunerea reexaminării cauzei.

În motivarea cererii, revizuentul a invocat prevederile art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, precum că instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces. La fel, a susținut că cauza a fost examinată în absența sa din motive ce nu-i pot fi imputate și, anume pentru că nu a fost legal citat, despre data, ora și locul examinării cauzei, astfel fiind privat de posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția procesuală în cadrul procesului de judecată, ceea ce este inadmisibil (vol.I,f.d.41-42).

Prin încheierea din 29 noiembrie 2016 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, cererea de revizuire depusă de Serghei Bacal a fost admisă, fiind casată hotărârea din 26 octombrie 2012 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, cu reținerea cauzei în instanța de fond pentru reexaminarea cererii de chemare în judecată depusă de către Olga Ceoban (vol.I,f.d.62-63).

Pe parcursul examinării cauzei în fond, prin încheierea protocolară din 16 mai 2017 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, Victor Moțpan a fost atras în calitate de intervenient accesoriu în cauza civilă sus-indicată (vol.I,f.d.112,verso).

Prin hotărârea din 27 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de către Olga Ceoban a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a menționat prin prizma articolului 1 al Protocolului nr. 1 din Convenția europeană pentru Drepturile Omului care prevede expres că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional și a art. 316 alin. (1) și (2) Cod civil, care reglementează expres că proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii, că partajul în modul solicitat de reclamantă ar fi cazul unei lipsiri ilegale de proprietate care nu ar fi proporțională cu scopul legitim urmărit, or, este suficientă existența unui drept de proprietate asupra unei cote-părți dintr-un bun indiferent de valoare și mărime pentru a fi aplicat principiul enunțat de convenția europeană care nu stabilește frontierele dreptului de proprietate, cu atât mai mult că, pârâtul pe parcursul examinării cauzei în fond a comunicat că 3/4 cotă-parte din apartamentul sus-indicat este unicul bun imobil care îl are în proprietate, în care locuiește și are viză de reședință, spre deosebire de reclamantă care deține doar 1/4 cotă-parte și locuiește peste hotarele țării.

Totodată, instanța de fond a relevat că în situația în care la dosar nu sunt probate încercările de negociere a posibilelor modalități de partajare a bunului imobil invocate de avocatul reclamantei, iar pârâtul Serghei Bacal s-a arătat interesat de a-i fi atribuit 1/4 cotă-parte ce îi aparține cu drept de proprietate reclamantei în schimbul unei sulte conform art. 361 alin. (2) lit. a), prin admiterea acțiunii în prezenta speță s-ar încălca dreptul de proprietate al pârâtului, garantat de Constituția Republicii Moldova și de Convenția europeană pentru Drepturile Omului.

Referitor la dreptul de proprietate a intervenientului accesoriu Victor Moțpan, prima instanță a reținut că cumpărătorul nu și-a exercitat dreptul de proprietate prin acțiuni de revendicare a bunului și evacuarea persoanelor din anul 2014, când a fost legalizată licitația, din care considerent, la caz nu poate fi vorba de un drept practic și eficient ca în cazul pârâtului.

În atare circumstanțe, instanța de fond a constatat disproporționalitatea încălcării dreptului de proprietate ce aparține pârâtului Serghei Bacal, care folosește și posedă ca un bun proprietar bunul în prezent față de Victor Moțpan care nu și-a exercitat dreptul de proprietate.

În concluzie, instanța de fond a conchis că cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă, sub aspectele sus-indicate (f.d.123-125).

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost admise apelurile și recursurile declarate de către Olga Ceoban și Victor Moțpan, casate

hotărârea din 27 septembrie 2017 și încheierea din 29 noiembrie 2016 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani și pronunțată o hotărâre nouă, prin care cererea de revizuire declarată de către Serghei Bacal a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că respingerea cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă are loc în cazul în care: se omite termenul de declarare a revizuirii prevăzut de art. 450 Cod de procedură civilă; este declarată în afara temeiurilor prevăzute la art. 449 Cod de procedură civilă sau abuziv pentru aceleași temeiuri, potrivit art. 451 alin. (4) din același cod; este neîntemeiată pe motiv că, temeiurile invocate în conformitate cu art. 449 Cod de procedură civilă nu s-au adevărit.

Cu privire la termenul de declarare a cererii de revizuire, instanța de apel a indicat că termenul de declarare a cererii de revizuire este o condiție obligatorie de exercitare a cererii de revizuire, nerespectarea căruia poate duce la consecințe grave în ceea ce privește periclitarea securității raportului juridic.

Sub acest aspect, instanța de apel a constatat că în speță, termenul de declarare a cererii de revizuire urma a fi calculat din 27 octombrie 2012, ziua imediat următoare de la data emiterii hotărârii și până la 28 ianuarie 2013 inclusiv, aceasta fiind ultima zi de depunere a cererii de revizuire, cu toate acestea cererea de revizuire a fost depusă de către revizuentul Serghei Bacal abia la 25 ianuarie 2016 (f.d.41-42), adică peste 2 ani, 11 luni și 28 zile de la împlinirea termenului legal, prin urmare cererea de revizuire este declarată vădit în afara termenului stipulat de lege, mai mult ca atât că revizuentul fiind parte în procesul civil, a cunoscut despre declanșarea litigiului și a participat nemijlocit la una din ședințele de judecată.

Plus la aceasta, instanța de apel a reținut că în cadrul procedurii de executare, executorul judecătoresc Cristina Brihuneț a întreprins toate măsurile necesare pentru a înștiința pârâțul Serghei Bacal despre expunerea bunului imobil litigios la licitație (f.d.88,89,91), însă cu toate că revizuentul a confirmat în ședința instanței de apel că până în prezent locuiește pe adresa la care au fost expediate toate avizele de recepție, citațiile nu au fost recepționate de către pârâțul-intimat din motive ce nu depind de voința executorului – pentru că destinatarul nu s-a prezentat la oficiul poștal pentru a ridica corespondența, ceea ce se confirmă prin informația corespunzătoare anexată la dosar, din care rezultă că a expirat termenul de păstrare.

În asemenea circumstanțe, Serghei Bacal nu a manifestat interes de soarta procesului și a declarat cerere de revizuire peste termenul legal de 3 luni, prevăzut de art. 450 Cod de procedură civilă, motiv ce a impus instanța de apel să ajungă la concluzia că cererea de revizuire este una inadmisibilă, ca fiind vădit tardivă.

În același timp, cu privire la temeiul legal de declarare a revizuirii, instanța de apel a accentuat că, în temeiul art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă,

revizuirea poate fi posibilă doar cu condiția că prin hotărârea sau decizia emisă, instanța s-a expus în privința drepturilor unor persoane care nu au fost atrase în proces ca participanți, lezându-le astfel în drepturi, fapt ce urmează a fi confirmat în instanța de judecată prin prezentarea probelor.

În așa mod, deși revizuentul Serghei Bacal a invocat ca temei de revizuire prevederile art. 449 lit. c) Cod de procedură civilă, însă ultimul nu a adus nici un argument pertinent care ar indica la faptul că instanța a emis hotărârea, revizuirea căreia se solicită în speță, cu privire la drepturile sale și că nu a fost implicat în proces. Or, actele cauzei atestă contrariul și anume: Serghei Bacal a avut statut de parte în procesul civil, dânsul fiind expres menționat în cererea de chemare în judecată în calitate de pârât (f.d.2), aceasta fiind legal citat și chiar a participat personal la una din ședințele de judecată, însă ulterior nu s-a mai prezentat, cauza fiind finalizată în absența sa (f.d.33,34), cu atât mai mult că, în fața instanței de apel, revizuentul-pârât a confirmat faptul că a fost prezent la una din ședințele de judecată a primei instanțe, însă ulterior nu ar fi fost legal citat și cauza a fost judecată fără acesta.

Prin urmare, cererea de revizuire depusă de către Serghei Bacal nu se încadrează în prevederile legale enunțate, motiv pentru care a fost respinsă de către instanța de apel ca inadmisibilă, or, admiterea cererii de revizuire în împrejurările reținute va constitui incontestabil o încălcare a principiului securității raporturilor juridice, ceea ce este inadmisibil.

În concluzie, Colegiul judiciar a concluzionat că încheierea din 29 noiembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, prin care a fost admisă cererea de revizuire este neîntemeiată, motiv pentru care urmează a fi casată. La rândul său, casarea încheierii respective dictează necesitatea casării și a hotărârii prin care s-a soluționat ulterior fondul cauzei din 27 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și adoptarea unei soluții noi, or, ele sunt indisolubil legate unul de altul (vol.II,f.d.6-23).

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, la 1 august 2018 Serghei Bacal a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea actului judecătoresc contestat ce constituie obiectul prezentului recurs, cu menținerea încheierii din 29 noiembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și a hotărârii din 27 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în referința asupra cererii de chemare în judecată și în referința asupra cererii de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că, la examinarea cauzei instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și anume instanța de apel greșit a casat încheierea din 29 noiembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, de admitere a cererii de revizuire, or, judecarea cauzei în prima instanță a avut loc în lipsa sa din motive ce nu-i pot fi

imputate și, anume pentru că nu a fost legal citat despre data, ora și locul examinării cauzei.

Într-adevăr, dânsul ar fi fost prezent la o ședință de judecată la care s-a dispus efectuarea expertizei tehnice în construcții, însă aceste circumstanțe nu pot constitui drept temei pentru respingerea ca inadmisibilă a cererii de revizuire, în situația în care cauza civilă a fost suspendată, iar ulterior după decăderea circumstanțelor care au dus la suspendarea procesului, instanța de judecată nu l-a citat legal conform normelor procedurale.

În continuare, Serghei Bacal a susținut că apartamentul litigios în care locuiește din anul 1990 și până în prezent a fost vândut la licitație, fapt despre care dânsul nu a fost informat și nu a participat, fiind astfel lipsit de dreptul proprietate asupra unicului său bun imobil.

Recurentul a mai subliniat că scrisoarea recomandată, la care face referire prima instanță (anterior examinării cererii de revizuire), inclusiv și instanța de apel (după examinarea cererii de revizuire) nu i s-a înmănat, iar semnătura ce figurează în acel aviz recomandat precum că ar fi primit citația nu este a sa, încălcări ce au urmat ilegalitatea hotărârii din 26 octombrie 2012.

În opinia acestuia, hotărârea instanței de fond din 26 octombrie 2012 este ilegală, deoarece în primul rând cauza a fost judecată în absența sa, nefiind citat despre locul, data și ora ședinței de judecată, or, la materialele dosarului nu există nici o confirmare precum că dânsul ar fi recepționat contra semnătură citația cu privire la ora, data și locul ședinței de judecată. Și, în al doilea rând contrar art. 275 Cod de procedură civilă, procesul-verbal din 28 mai 2015 nu a fost semnat nici de președintele ședinței de judecată și nici de greșieră.

Prin urmare, instanța de judecată contrar prevederilor art. 102, 105 Cod de procedură civilă a examinat litigiul dedus judecării în lipsa dânsului, privându-l astfel de posibilitatea de a argumenta și dovedi poziția sa, de dreptul de a-și apăra interesele, fapt ce a dus la încălcarea principiului contradictorialității și egalității părților în drepturi procedurale prevăzut de art. 26 Cod de procedură civilă.

S-a mai indicat în cererea de recurs că, Olga Ceoban s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de a înstrăina apartamentul litigios fără acordul său, fără a-l înștiința și a soluționa această problemă pe cale amiabilă.

Aici este de menționat că acțiunea intentată de Olga Ceoban este intitulată ca partajarea averii comune pe cote-părți, însă reieșind din solicitările și anume partajarea apartamentului prin vânzarea la licitație și evacuarea lui Serghei Bacal și membrii familiei acestuia din apartament, reiese ca intimata a urmărit din start un alt scop, prin care să-i limiteze recurentului dreptul la spațiu locativ, atunci când el este proprietar a 3/4 din apartamentul litigios, locuiește permanent în acest apartament și nu dispune de un alt spațiu locativ.

În continuare, recurentul a relevat că pe parcursul procesului de judecată dânsul a solicitat atribuirea întregului bun și achitarea în beneficiul Olgăi

Ceoban a sulteii bănești, deoarece dânsa nu locuiește în acest imobil și nu are nevoie de el, spre deosebire de recurent care locuiește în bun, îl îngrijește, îl întreține și achită deja de mai muți ani toate serviciile comunale și impozitele obligatorii la stat, or, vânzarea bunului imobil fără acordul proprietarului și evacuarea lui din apartament fără motive întemeiate este una abuzivă și ilegală, cu atât mai mult că, o bună parte din bunul imobil i-a revenit acestuia ca moștenire în urma decesului mamei sale, prin urmare acesta niciodată nu a avut de gând să înstrăineze acest spațiu locativ, pe când intimata Olga Ceoban nu a întreprins o soluționare amiabilă, prin discuție cu pârâtul care nu dorește înstrăinarea apartamentului și din punct de vedere moral și din lipsa altui spațiu locativ, era și este gata la întregul bun în schimbul unei sume bănești în favoarea Olgăi Ceoban după cum prevede art. 361 alin. (2) lit. a) Cod civil.

Cu referire la normele de drept, recurentul și-a întemeiat pretențiile în baza art. 315 alin. (1)-(3) Cod civil, care indică expres că proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului. Dreptul de proprietate este perpetuu. Dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de drepturile unui terț.

De asemenea, recurentul a invocat în cererea de recurs și prevederile art. 346 alin. (1) din același cod, potrivit căruia fiecare coproprietar este proprietarul exclusiv al unei cote-părți ideale din bunul comun. Cotele-părți sînt prezumate a fi egale pînă la probă contrară.

La fel, Serghei Bacal a invocat și prevederile art. 347 alin. (1) Cod civil care prevăd că fiecare coproprietar are dreptul de a folosi bunul proprietate comună pe cote-părți în măsura care nu schimbă destinația lui și nu aduce atingere drepturilor celorlalți coproprietari, iar conform art. 357 alin. (1) Cod civil, încetarea proprietății comune pe cote-părți prin împărțire poate fi cerută oricînd dacă legea, contractul sau hotărîrea judecătorească nu prevede altfel.

Totodată, la caz s-au menționat și prevederile art. 351 alin. (1) și (3) Cod civil care reglementează că, în privința bunurilor proprietate comună pe cote-părți nu se pot încheia acte de dispoziție decît cu acordul tuturor coproprietarilor. Coproprietarul poate să înstrăineze cota sa parte, respectînd dreptul de preemțiune al celorlalți coproprietari.

Potrivit recurentului, în cazul în care bunul proprietate comună pe cote-părți este indivizibil și nu este partajabil în natură, legiuitorul a instituit regula conform căreia actele de dispoziție asupra bunurilor comune pot fi încheiate doar dacă a fost acordul tuturor coproprietarilor. Instituirea unei asemenea reguli se justifică prin aceea că fiecare coproprietar avînd asupra bunului comun numai o cotă-parte din dreptul de proprietate, nu poate să dispună de părțile din bun ce nu-i aparțin.

În cazul vânzării unei cote-părți din proprietatea comună către o persoană străină, ceilalți coproprietari ai proprietății comune pe cote-părți beneficiază de

dreptul preferențial de a cumpăra cota la prețul la care se vinde aceasta, în aceleași condiții, cu excepția cazului de vânzare la licitațiile publice.

Coproprietarul cotei-părți din proprietatea comună pe cote-părți, care dorește să vândă cota-parte, este obligat să înștiințeze în scris pe ceilalți coproprietari ai proprietății comune pe cote-părți că intenționează să vândă cota sa unei persoane străine indicând prețul, precum și celelalte condiții de vânzare. În cazul în care ceilalți coproprietari ai proprietății comune pe cote-părți vor renunța să-și exercite dreptul de cumpărare preferențial sau nu vor exercita acest drept în curs de o lună din ziua înștiințării, în cazul înstrăinării unui bun imobil și în curs de zece zile, în cazul unui bun mobil, vânzătorul are dreptul să-și vândă cota-parte oricărei alte persoane.

Coproprietarul poate să beneficieze de dreptul preferențial doar în cazurile în care el este de acord să procure cota-parte la condițiile indicate în notificare. Anume în aceste condiții el are față de persoanele terțe un drept preferențial. Dacă coproprietarul nu va fi de acord cu prețul propus, atunci cota parte va putea fi vândută persoanei terțe.

În speță, bunul comun se află în posesia unui singur coproprietar - Serghei Bacal, iar sora sa Olga Ceoban contrar celor enunțate nu a propus primului să cumpere cota sa parte, încălcând astfel prevederile legale sus-menționate.

S-a mai indicat că, Serghei Bacal este împotriva vânzării apartamentului la licitație, invocând că nu dispune de alte bunuri imobile, apartamentul litigios fiind unica locuință a acestuia, iar suma de bani ce urmează a fi primită în urma vânzării bunului la licitație pentru 3/4 cotă-parte din bunul imobil este prea mică pentru a-și putea permite crearea condițiilor de trai în altă parte.

În acest context, vânzarea la licitație a apartamentului litigios constituie o violare a dreptului de proprietate a recurentului, drept garantat de art. 46 din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția europeană a drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Referitor la dreptul de proprietate a intervenientului accesoriu, Serghei Bacal a indicat că cumpărătorul nu și-a exercitat dreptul de proprietate prin acțiuni de revendicare a bunului și evacuarea persoanelor din anul 2014, când a fost legalizată licitația, motiv pentru care nu poate fi vorba de un drept practic și eficient ca în cazul pârâtului.

În astfel de situație, instanța de fond corect a constatat disproporționalitatea încălcării dreptului de proprietate ce aparține recurentului care folosește și posedă ca un bun proprietar bunul în prezent față de Victor Moțpan care nu și-a exercitat dreptul de proprietate, cu atât mai mult că în speță, cumpărătorul bunului imobil – Victor Moțpan nici în prezent nu este înscris în calitate de cumpărător și proprietar al bunului imobil litigios, dovada acestui fapt este demonstrată prin Extrasul din Registrul Bunurilor Imobile din 30 ianuarie 2018 anexată la materialele dosarului.

Ca urmare, instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâre neîntemeiată de respingere ca inadmisibilă a cererii de revizuire, pe când concluzia primei instanțe despre necesitatea respingerii acțiunii este justă, ea având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 Cod de procedură civilă (vol.II,f.d.f.d.25-29).

La 18 octombrie 2018 în adresa intimațiilor Olga Ceoban și Victor Moțpan a fost expediată copia recursului declarat de Serghei Bacal, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (vol.II,f.d.42), însă intimații nu și-au exercitat dreptul procedural și nu au depus referință în termenul stabilit de lege.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul înaintat de către Serghei Bacal la 1 august 2018 (vol.II,f.d.25) este declarat în termen, având în vedere faptul că la dosar nu sunt date confirmative despre comunicarea recurentului sau a reprezentantului acestuia a deciziei integrale motivate din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău ce constituie obiectul prezentului recurs și care se solicită a fi casată.

Examinând temeiurile recursului declarat de Serghei Bacal, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul vizat urmează a fi declarat inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Bacal, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Serghei Bacal.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Serghei Bacal, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător:

Valeriu Doagă

judecători:

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva